

عنوان مقاله:

مبانی، کارکردها و جایگاه اصول اخلاقی حاکم بر تفسیر قضائی در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

پژوهش نامه حقوق اسلامی، دوره 24، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسنده‌گان:

احمد احسانی فر - استادیار، پژوهشگاه قوه قضائیه، تهران، ایران.

حسین هوشمند فیروزآبادی - دانشیار، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

چنانچه نظام حقوقی پک کشور نیاز جامعه خوبیش به زیست اخلاق مدار را باور داشته باشد، چه در وهله بیان و وضع قواعد در قالب تئنین، و چه در وهله تفسیر قواعد موضوعه در مرحله اجراء، لاجرم جایگاه صحیح «عنصر اخلاق» را در همه مراتب پیش گفته منظور می‌نماید. ارباب دانش را دور از نظر نیست که نظام حقوقی ایران، «موازین اسلامی» را مبنای وضع قانون قلمداد کرده و «منابع معتبر اسلامی» را مبنای تفسیر قانون می‌داند. با توجه به اینکه بخش مهمی از «موازین اسلامی» و «منابع معتبر اسلامی» به دانش اخلاق و بیان گزاره‌ها، هنجارها و استدلالات اخلاقی اختصاص یافته است، بایسته است که نقش محوری «موازین اسلامی» و «منابع معتبر اسلامی» را در مراحل کشف قواعد در قالب تئنین و النهایه تفسیر قواعد در مرحله اجرای آن را استخراج و تبیین کرد. مشخص است که مخاطب بحث در دو مرحله نخست، قانون گذاران و مخاطب مرحله اخیر دادرسان و قضاط در اجرای قواعد می‌باشند، اگر چه به نظر می‌رسد دادرسان با تبیین اخلاقی قانون می‌توانند باعث ایجاد قاعده حقوقی بر پایه قواعد اخلاقی گردند و بدین ترتیب در مراحل نخست نیز نقش آفرینی کنند. مقاله پیش رو در صدد برآمده است تا با تبیین ضرورت تفسیر اخلاقی از قوانین و استنباط قانون بر مدار گزاره‌های اخلاقی، در ابتداء مبانی قانونی امکان تمسمک به تفسیر اخلاقی از قوانین و بلکه ضرورت فهم و تفسیر اخلاقی از قوانین را مبتنی بر نظام قانونی ایران و مبانی فقهی اثبات نماید و در ادامه، کارکردهای قابل توجه بکارگیری اخلاق در تفسیر قانون و استنباط حکم حقوقی بر مبنای اخلاق را به مخاطب نشان داده، و در نهایت مظان و جایگاه‌های عمدۀ بکارگیری اخلاق در تفسیر قانون و همچنین روش بکارگیری آن را تبیّن و صورت بندی نماید.

کلمات کلیدی:

تفسیر قانون، تفسیر قضائی، موازین اسلامی، منابع معتبر اسلامی، اخلاق حسنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932464>